పట్టయ్యచౌదరి ఈనాడు పాండీబజార్‌లో పేవ్‌మెంటుమీద పగలల్లా తిరిగి కాలక్షేపం చేస్తున్నాడూ అంటే. కథ దొరక్క, తను తియ్యబోయే సినీమాకి కథ. అంటే పాండీ బజార్‌లో కథలు దొరుకుతాయని అతని అభిప్రాయంకాదు. కథలకోసం వెతకడం అతనికలవాటైపోయింది. పాండీబజార్‌లో పగలంతా తిరగడమూ అలవాటైపోయింది.

అతను చీకట్లోవొచ్చి ఉడిపి హోటల్ ముందు ఆగుతాడు. సుబ్బులు అతనికోసం కొట్టుగా ఎదురుచూస్తూ కాచుకుని ఉంటాడు. చౌదరి కిళ్ళీ వేసుకోగానే సుబ్బులంటాడు:

"మనకి కిళ్ళీ ఏటండి చౌదరిగారో! కొత్త కాపు ఏసెయ్యండి:" చౌదరంటాడు-

"కొత్తకాపు కొంటే ప్రొడక్షన్‌లో తుక్కైపోతుందిరా. కథ రెడీ అవనీ, రొండు పాత స్టాంపట్టులు కొనిపారేస్తా."

ఇద్దరూ కలిసి కథల్ని గురించీ కార్లని గురించీ కబుర్లు చెప్పుకుంటూ లోపలికి వెడతారు. సుబ్బులు చౌదరితో అతిముఖ్యమైన విషయం చర్చిస్తున్నట్టు ముఖంపెట్టి ఇది ఒక కాఫీ హోటలన్న సంగతే తనకు గుర్తులేనట్టు లోపలికి వెడతాడు. చౌదరి "రెండు పెసరట్లు బాగా వేగాలి. అల్లం పచ్చిముక్కతోసహా దండిగా పారెయ్యి." అని ఆర్డరిస్తాడు. అలవాటైన సర్వర్‌కి రొండో పెసరట్టు తనకోసమని తెలియనట్లుగానే కథకుల్ని గురించి అతి తన్మయత్వంతో చెపుతుంటాడు సుబ్బులు.

"సదాశ్రీ అని కొత్తరైటరండి మనోడే— అసలు పేరు సంచుల దామోదరం, ఆడి దగ్గరుండండో కత! రొండొందల రోజులెల్లాల్సిందే అది పిక్చర్ తీత్తే. మా పసందైన కత లెండి. మనం ఇచ్చినంతా పుచ్చుకుంటాడు. నోరెత్తడు."

ఈలోగా పెసరట్లొస్తాయి.

"ఏంటిది చౌదరిగారో! మా బాగుందండి. రోజూ ఇదేపనా" అంటాడు సుబ్బులు.

"ఏదీ నువ్వు తినరా." అంటాడు చౌదరి. తింటూ సుబ్బులు సంచుల దామోదరం సదాశ్రీ ఎట్లా అయాడో చెపుతుంటాడు.

"మన ఆఫీసుకి రమ్మను, విందాం," అంటాడు చౌదరి.

"ఆఫీసు" కుమారి యోచనీదేవి ఇల్లు. ఇక యోచనీదేవి ఎవరంటే-

విశాఖ పట్టణం సముద్ర తీర్థానికి ఎన్నో రోడ్లు ఎత్తుమీంచి కిందికి దిగుతాయి అందులో హాస్పటల్‌నించి కిందికి దిగేరోడ్డుకొసని-పది-పదిహేడు గుడిసెలున్నాయి. అందు లోఒక గుడిసెలో తలుపులనే పడుచు ఉండేది.

రామకృష్ణ చౌదరనే పాతికేళ్ళ యువకుడు బి. కాం. చదవడానికని నెల్లూరునుంచి అక్కడి కొచ్చాడు - గుడిసెకికాదు - విశాఖ పట్నానికి, పాతికేళ్ళ ప్రాంతానికి-(ఆ రోజుల్లో) ఇంటర్ పాసయిన యువకుడికి, రెండు బస్ రూట్లకూ-వంద యకరాల ఆస్తికీ ఏకైకవారసుడికి-ఇద్దరు బిడ్డల తండ్రికి - హాస్టల్ నియమావళికి కట్టుబడి ఉండడం కష్టం. అంచేత అతడు - ఒక చిన్న ఇల్లు ఆస్పత్రికి ఎదురుగా ఉన్న పేటలో అద్దెకు తీసుకున్నాడు. ఆ ఇల్లు తుడవడానికీ, కారియర్‌తోమి రెండుపూట్లా హొటల్‌నించి భోజనం తేవడానికీ తలుపులని కుదిర్చాడు. తలుపులు, పెద్దతట్టలో ఆస్పత్రి కొచ్చిన రోగుల బంధువులకు భోజనాలు తెచ్చిపెడుతుండేది. అయితే చౌదరి దగ్గర కుదిరిన తరవాత, ఆమె తక్కిన బేరాలు వదులుకోవలసి వచ్చింది. ఎందుకంటే, చౌదరికి పాలుతేవాలి, అతనికీ అతని స్నేహితులికీ కాఫీలు కాచివ్వాలి, అతనికి రెండుపూట్లా వేడినీళ్ళు కాచివ్వాలి, స్నానానికి. ఈ పనులన్నీ అయేసరికి మిగతా బేరాలకు వ్యవధి చిక్కేదికాదు. అదీగాక, ఆ మొత్తానికి రెట్టింపు చౌదరివల్ల ముట్టేది.

ఆ తలుపులే కుమారి యోచనాదేవి. ఆ రామకృష్ణ చౌదరే మన సినిమా ప్రొడ్యూసరు చౌదరి. తలుపులు, కుమారి యోచనాదేవి ఎల్లాగైందంటే—

చౌదరి—తండ్రి చనిపోయిన పదకొండో రోజుని-బస్సురూట్లమ్మేసి, సొమ్ముతో, తలుపులమ్మతో మద్రాసు సెంట్రల్‌లో దిగాడు—ఎయిర్ కండిషన్డ్ పెట్టిలోంచి. పక్కనున్న మూడోతరగతి పెట్టిలోంచి సన్నాసి దిగాడు. సన్నాసంటే తలుపులమ్మకి పూర్వాశ్రమంలో మేనమామా, తాళిగట్టిన మొగుడూన్నూ. అంటే విశాఖపట్నం రోజుల్లో. అంటే తలుపులమ్మ తలుపులమ్మగా ఉన్నప్పుడు. అంటే, చీరబొద్దు కిందకీ, తొడలపైకీ విరిచి వెనక్కి దోపి, రవికైనా ఎరక్క, నెత్తిమీద చుట్టుకుదురు పెట్టుకుని, దానిమీద డజను భోజనాలకారియర్లు లెక్కలేకుండా మోసిన రోజుల్లో. తన స్తన జఘన సౌభాగ్యం, ఊరుసంపద, కాలేజీ కుర్రవాళ్ళని అల్లరిపెట్టేస్తున్నాయన్న సంగతి తలుపులమ్మకే తెలియదు. వాటికిపదిరూపాయల

[illegible] ఒకనాడు చౌదరి ఆమెకు రుజువు చేశాడు. అజ్ఞానోదయం అయినతరవాత తలుపు [illegible] విషయాలు గ్రహించింది. అంతవిలువైన విషయాన్ని కొత్త మరుగుపరిస్తే వాటి విలువ మరింత పెరుగుతుందని ఆమె అనుభవంవల్ల తెలుసుకుంది. చీరతొడలపైకి విరిచి కట్టడం మానేసింది. పిటపిటలాడే రైకతొడగడం అలవాటు చేసుకుంది. క్రమంగా మరో విషయం ఆమెకు తెలిసొచ్చింది. పిప్పర మెంట్లకీ చాకలెట్లకీ మంచిపసందైన కాగితాలు చుట్టితే వాటి ధర పెరుగుతుంది. అల్లాగే తన అవయవాలని మంచి మిలమల మెరిసే నైలాన్లలో పొదిగినట్లయితే వాటికి మంచివెల దొరుకుతుంది.

మరో ముఖ్యమైన విషయం ఆమె చౌదరితో పరిచయం ఏర్పడ్డాక గ్రహించింది. బెంగాల్ క్షామ నివారణకు సహాయార్థం చౌదరి ఒక నాటకం ఆడించాడు. అందులో నాయికా పాత్ర ధరించడానికి రాజమండ్రినుంచి రాఘవ కుమారి అనే అమ్మాయి వచ్చింది. రిహార్సల్సు చౌదరి ఇంట్లోనే జరిగేవి. రిహార్సల్సు అయిపోయినా, రాఘవకుమారి ఉండడానికి వేరే హోటల్ గది ఒకటి ఏర్పాటైనా, ఇంచుమించు అన్ని రాత్రులూ ఆవిడ చౌదరి ఇంట్లోనే గడిపింది. ఆవిడ చౌదరిని "బావగారూ" అని అతి ముద్దుగా మూతి సన్నగా పెట్టి పిలిచేది. నాటకం అయిపోయాక, రాఘవకుమారి పర్సు బరువెక్కి ఆమె రాజమండ్రి వెళ్ళిపోయాక, తలుపులు చాలా ఆలోచించింది. తనెప్పుడూ చౌదరిని "ఏటిబాబు" అంటుంది. "బావగారూ" పిలుపులో నాజూకుంది. అంచేతే అన్నీ వాడిపోయిన రాఘవకుమారికి తనకన్న విలువ ఎక్కువ. అంచేత ఒకరోజు సాయంత్రం హోటల్నుంచి కారియర్ తెచ్చి విస్తట్లో వడ్డించి, స్నేహితులతో పేకాడుతున్న చౌదరి నుద్దేశించి "అన్నం వొడ్డించేసినాను. యెల్లిపోయొచ్చీయిండి. బావగోరు." అంది. చౌదరి పేకాటమరిచిపోయి, కళ్ళప్పగించి ఆమెవంక చూశాడు.

ఆ తరవాత కొద్దిరోజులు ఆమె తూర్పు

అటు రాముని పాత్ర, ఇటు కృష్ణుని పాత్ర ధరించి
అద్వితీయంగా నటించి అశేష ప్రజానీకంయొక్క ఆదరాభిమానాలను
చూరగొన్న
నందమూరి తారక రామారావుగారితో
దేశ రక్షణనిధి సేకరణ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్న

విజయవాడ రామకృష్ణా మైక్ సర్వీసు

అత్యాధునిక పరికరాలతో, హాయినిచ్చే ఫిలిం రికార్డులతో ఎల్లవేళలా మీకు స్వాగతం పలుకుతోంది. శుభకార్యములకు, పండిత గోష్ఠులకూ, రాజకీయ మహాసభలకూ, నటనాలయాలకు మమ్మాహ్వానించి ఆదరిస్తున్న మీకు మా కృతజ్ఞత.

ఇట్లు,
కె. కృష్ణా,
ప్రొప్రయిటర్.
లక్ష్మీటాకీస్ సెంటర్, విజయవాడ - 2.

యాస పోగొట్టడానికి కొన్ని రాత్రులు తంటాలు పడ్డాడు చౌదరి. ఆ తరవాత "నటీమణి సవాలు" అన్న నాటకంలో నాయికాపాత్ర ధరించింది. అందులో చదువుకున్న స్త్రీ నాటకరంగంలో ప్రవేశించి, దాన్ని ఉద్ధరించడానికి ప్రయత్నించి తను పతనమైపోతుంది. ఆ పాత్ర తాలూకు భాష అంత వంటపట్టక పోయినా, కేవలం తన శరీర సౌష్టవం వల్ల నెగ్గుకొచ్చేసింది తలుపులు. ఆ తరవాత ఇంక తెర మీద కెక్కడం ఒక్కటే ఆమెకు మిగిలిన ఆశయం. అందుకనే చౌదరితో కూడా మద్రాసులో దిగింది.

మద్రాసులో దిగిన తరవాత సన్నాసి కేవలం ఆమె "మామ" మాత్రమే, చౌదరి బావగారు.

చౌదరి దిగాడో లేడో సుందరం అతన్ని పట్టాడు.

సుందరానికి వేటకుక్క లక్షణాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ఆంధ్ర దేశంనించి సినీమా తీసే అభిప్రాయంతో మద్రాసు ఎవరు వచ్చినా, అతడు వాళ్ళు రాకముందే పసిగట్టేస్తాడు.

స్టీలు హౌస్

ఫోను 2251

ఏలూరురోడ్ సెంటర్ - విజయవాడ-2

స్టెయిన్‌లెస్ స్టీల్ &

ప్రజంటేషన్ ఆర్టికల్స్‌కు కేంద్రము

మా వద్ద

అన్నిరకముల ఇత్తడి, రాగి,

అల్యూమినియం & స్టెయిన్‌లెస్‌స్టీలు

సామానులు హోలుసేలు రేట్లకు

లభించును.

ఇట్లు,

త్రిపురనేని తిరుమలరావు

మద్రాసు నగరంలో ఉన్నకార్లలో మూడో వంతు మీద సుందరానికి హక్కు లున్నాయి. వినాయక చెట్టియార్ ఊ రెళ్లా డనుకోండి.

సైకిలు మీద వాళ్ళ ఇంటికి వెడతాడు. వాళ్ళబ్బాయిచిన్నప్పచెట్టితో టిఫిన్ ఆరగిస్తాడు. ఆరగిస్తూ మధ్యలో టైం చూసుకుని,

"అడాడో స్టేషన్‌కి పోణమే. ఒరు ఫ్రెండు వణా తంబి; కారు కాలి ఎంగే?" అంటాడు.

"తంబి" ఎదుపచెప్పేముందే, నౌకరుకి ఆజ్ఞ జారీచేసి కారు తాళాలు తెప్పించుకుని, ఊపిరి వదిలేలోగా కారుని స్టైంయిమని పోర్టికోలోంచి రోడ్‌మీదికి లాగించేస్తాడు. వినాయకచెట్టియార్ కాకపోతే, దామోదర మొదలియార్ సుందరానికి కారులేని లోటుండదు.

చౌదరి సిగరెట్టు ముట్టించాడు. పోర్టరు సామాను దింపుతున్నాడు. తలుపులు స్టేషనంతా కలయజూస్తోంది. పక్క పెట్లోంచి వచ్చిన సన్నాసి "ఓలమ్మో ఇదేటిది ఇంత పెద్దగున్నాది పేసను?" అని తన ఆశ్చర్యాన్నంతా ఒక్క గుక్కలో ప్రకటించాడు.

అప్పు డొచ్చాడు సుందరం గాలివానలా.

"హలో, హలో, హలో ఏమండీ ఇప్పుడు దానా వస్తిరి?"

"ఔనండి" అన్నాడు చౌదరి. యితనితో ఎక్కడ ఎప్పుడు పరిచయమయిందోనని కిందా మీదా పడుతూ.

"ఊర్నుండి నేరుగా వస్తిరా?"

"అంటే విశాఖపట్నంనించి, నెల్లూరులో దిగలే" అన్నాడు చౌదరి. ఏఊళ్ళో పరిచయమో తేల్చుకోడానికి.

"అదుదా" అన్నాడు సుందరం ఎటూ తేల్చకండా. తలుపులు వేపు చూసి చిరునవ్వు నవ్వి "అమ్మగార్నికూడతీసుకువస్తిరే"అన్నాడు.

"తలుపులని మంచి స్టేజీ ఆర్టిస్టు", అన్నారు చౌదరి.

సుందరం గ్రహించాడు ఇది సినిమా వ్యవహారమేనని. వెంటనే పోర్టర్లతో అతి ఉత్సాహంగా అన్నాడు:

"ఎన్నడా పాక్కిరింగె, సామానునెల్లాం

ఏమిట్రి ఉమ్మకార్ల వెయ్యింగ 3074 రండిమీ ... హోటల్ బుక్ చేస్తారా?"

"లేదు, ఏ వుడ్‌లాండ్సుకన్నా..."

"రండిమీ, మనకి ఫ్రెండున్నదా."

అసలీ ఆసామీ ఎవరో తెలీకుండానే సుందరం మొగమాటంలో పడిపోయాడు చౌదరి, వాళ్ళని వుడ్‌లాండ్స్ కాటేజ్‌లో దింపి చెట్టియార్ ఇంటికివెళ్ళాడు సుందరం. చిన్నప్ప చెట్టియార్‌తో అన్నాడు:

"తంబీ? ఓరు మైనర్ వందిట్టాం‌తెలుంగు కారం అప్పిడియేపుడిచిట్టేం"

ఆ తరువాత సుందరం చౌదరిచేత ముందుగా కారు కొనిపించాడు. ఆ తరువాత ఇల్లు కుదిర్చాడు. తదుపరి సినిమా కంపెనీ పెట్టించాడు.

అప్పుడు ప్రారంభించేడు చౌదరి కథకోసం అన్వేషణ. ఈనాటివరకూ అది సాగుతూనే వుంది.

కథ ఇంకా నిర్ణయంకాలేదుగాని, ఈ నాలుగైదుసంవత్సరాలలోనూ ఎన్నో పరిణామాలొచ్చాయి.

కథ నిర్ణయం కాకముందే- బస్సురూట్లు అమ్మిన లక్షా ఏభై వేలూ అయిపోయాయి.

మిగతా ఆస్తి అమ్మడానికి వీల్లేందా అతని మామగారు బిడ్డల తరఫున దావా వేసి, ఆ స్తికి అతనిభార్యని గార్డియన్‌గా పెట్టించాడు.

తలుపులమ్మ కుమారి యోచనీదేవయింది.

ఇప్పుడు చౌదరిని ఆమే పోషిస్తుంది. అంటే రోజూ కాఫీహోటల్ ఖర్చుక్రింద, సిగరెట్లకీ రెండు రూపాయలు రెడ్డియార్ చేత ఇప్పిస్తూంది. అంటే రెడ్డియారిచ్చే రెండు వేలలోంచీ తనే ఇస్తుంది.

సన్యాసి. అప్పుడూ ఇప్పుడూ మావేంగాని అతనిప్పుడు రెడ్డియార్ కారుని సొంతంలా వాడుకుంటున్నాడు. టెరిలిన్ బుష్ షర్టులు, కౌబోయి పాంట్లు వేస్తున్నాడు. నాటుసారా మానేసి, గ్రేప్‌బ్రాంది తాగితాగి మనిషి సున్నితపడ్డాడు. ఈ మార్పులకన్నిటి మూలకారకుకైన రెడ్డియార్ ఎవరో, ఎందుకు ఏ సందర్భంలో ఎప్పుడు వచ్చాడో కొంచెం వివరంగా ముందుముందు తెలుస్తుంది.

ప్రస్తుతం తలుపులమ్మ కుమారి యోచనీదేవిగా ఎల్లా మారిందో చెపుతాను.

సుందరం, "చౌదరీ చిత్ర" కంపెనీకి త్యాగరాజనగర్‌లో ఒక పెద్దఇల్లు అద్దెకు సంపాదించాడు. అద్దె అయిదువందలైనా, మేడమీద చౌదరీ తలుపులమ్మల నివాసానికీ, కింద ఆఫీసుకీ అనుకూలంగా ఉంది. సుందరం

గృహమేంకదా స్వర్గసీమా!

పోటీలో నెగ్గిన పద్మిని చెప్పిన మాటలు

విలేఖరి: ఏమండీ పద్మినీగారూ! మీ రీ పోటీలో నెగ్గగలగటానికి కారణం చెప్తారా దయయుంచి?

జవాబు: నేనూ, మావారూ, మా పిల్లలూ మహంతీ మార్కెట్టు విజయవాడ - 2 లో గల ఓ. కె. కట్‌పీసెస్ దుస్తులనే వాడతాము. అధునాతన డిజైనులు కలిగి అందం మన్నికగల అన్ని రకాల టెర్లిన్, డెకరాను, చీరలూ, సూటింగులూ, ఛౌళీపీసెస్ సాధ్యమయినంత తక్కువ ధరలో దొరుకుతాయి. మా గృహానికి అవే కాంతీ - శాంతీ, అవే నన్నీ పోటీలో నెగ్గించచేశాయి.

విలేఖరి: ఓ. కె. శలవు.

పద్మిని: ఓ. కె.

తనని ప్రొడక్షన్ మానేజరుగా రు 400 జీతం మీద తనే నియమించు కున్నాడు. హీరోకీ, విలన్‌కీ, డైరెక్టరుకీ, సంగీత డైరెక్టరుకీ అడ్వాన్సు లిప్పించాడు. కవిని కుదర్చడంలో కొంచెం చిన్న అభిప్రాయ భేదాలొచ్చాయి అతనికీ చౌదరికీ. సుందరం విషశ్రీ అన్న కవి అన్నివిధాలా అనుకూలంగా ఉంటాడనీ, అతను రాసిన చిత్రం "విషనాగు" మొన్ననే శతదినోత్సవం జరుపుకుందనీ, ఎంతో నచ్చ చెప్పాడు. అయితే చౌదరికి సినిమా విషయం అనుకున్నప్పటినించీ బ్రహ్మశ్రీ చేత కథ రాయించాలని పట్టుదల.

బ్రహ్మశ్రీ "నటీమణి సవాలు" రాసిన మహనీయుడు. ప్రదర్శనంలో ఎన్ని లోపాలున్నా, కేవలం రచయిత ప్రతిభవల్ల ఆ నాటకం రక్తికట్టిందని యూనివర్సిటీ వైస్ ఛాన్సెలర్ మొదలు, ఆస్పత్రి చప్రాసీవరకూ ఏకగ్రీవంగా అన్నారు. అంచేత చౌదరి బ్రహ్మశ్రీకి రమ్మని ఉత్తరంరాస్తూ డబ్బు కూడా పంపాడు,

బ్రహ్మశ్రీ ఉత్తరమూ డబ్బూ అందు కున్నాడు, ఒక వారం తరవాత అతని వద్ద నించి సమాధానం వచ్చింది, సారాంశం ఇది:

చౌదరీ !

నాబోటి అనామకుణ్ణి సినీమా అందలం ఎక్కిద్దామని అనుకోవడం స్నేహితుల యెడల నీకున్న పక్షపాతానికి గొప్ప నిదర్శనం. అయితేపిల్లాజెల్లాతోఉన్ననేను ఏదో కడుపులో చల్ల కదలకండా కలక్టెరాఫీసులో గుమాస్తాపని చేసుకుంటూ పొట్టపోసుకుంటున్నాను. ఇదివొది లేస్తే మళ్ళీ దీన్ని తిరిగి సంపాదించుకోలేను. నీకు బోలెడంత పిత్రార్జితం ఉందని నాకు తెలుసు. అయితే అదంతా కలిపినా సినీమా కంపెనీలో కాఫీ ఖర్చుకి చాలదని వినికిడి. అదీగాక, ఎందరో ప్రతిభావంతులు రంగ స్థలంమీద తమ నటనాకౌశల్యాన్ని రుజువు చేసు కున్నవారు, దేశఖ్యాతి నార్జించిన రచయితలు, చిత్రకారులు ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకుని మద్రాసు వచ్చారనీ, ఆఖరికి పాండీబజారు పేవ్ మెంట్లని ఆశ్రయించుకుని అన్ని ఆశలూ వొదులుకుని జీవచ్ఛవాల్లా బ్రతుకుతున్నారనీ అంటారు. కాలం కర్మం కలిసిరాక నేను కూడా ఆ మహనీయుల జాబితాలోకి ఎక్కడం నా కిష్టంలేదని నా మనవి.

పాండీ బజారు పేవ్ మెంట్ల నాశ్రయించు కుని కొందరు మాజీ ప్రొడ్యూసర్లు కూడా ఉన్నారని వినికిడి. అందులో నువ్వు చేరొద్దని నా హెచ్చరిక.

సినీమా రంగాన్ని నువ్వు సాధించాలేవని నాకు గట్టినమ్మకం ఏర్పడ్డంవల్ల ఇంతగా రాయవలిసి వచ్చింది. అందుకు ఒకతార్కాణం చాలు.

శ్రీమతి తలుపులమ్మ కథానాయకి అని రాశావు, నేను వొద్దంటే నువ్వెల్లాగా మానవు. తలుపులమ్మది అసాధారణమైన శరీర సౌష్టవ మని నేనూ ఒప్పుకుంటాను. ఆ పొంకంచూసి జనం ముగ్ధులై పోతారని నీ ఆశ. మూడుకోట్ల ఆంధ్రులికీ, తలుపులమ్మని చూడడానికి నీకళ్లు అరువివ్వడంఅసంభవం. కథానాయకిలక్షణాల్లో పొంకం కూడా ఒకటి. అయితే అదొక్కటే ఉంటే చాలదు. చాలమంది కథానాయికలకి అది లేదుకూడా. అయితే ఆ లోపం కప్పిపుచ్చ డానికి ఇతర సాధనా లున్నాయి- రబ్బరు, ప్లాసిక్కు సాధనాలు. ఫలానిది అని చెప్పలేను కాని, మరొకటేదో ముఖ్యలక్షణం ఉండాలి కథానాయికకి. శ్రీమతి తలుపుల్ని వెయ్యిపుటా లేసినా, ఆ లక్షణం ఆమెలోంచి పుట్టదు. అయితే నే నిదంతా తెలియనితనంలో చెపు తున్నాననీ, శ్రీమతి తలుపులులోని లోతు పాతులు నీకు తెలిసినంతగా ఇంకెవ్వరికీ తెలియవనీ నువ్వనుకోడం ఖాయం. అంచేత ఆమె కథానాయికిగా ఒక చిత్రం- ప్రారం భిస్తావు- పూర్తిచేసినా చెయ్యలేకపోయినా- అంచేత ఒకటి, రెండు సలహాలు. తలుపులు పేరు బొత్తిగా తూర్పు కంపు కొడు తుంది. అంచేత పేరు మార్పించు. అసలు పేరు తలుపులు అయుంటుంది. అంచేత యోచనాదేవిగా మారిస్తే, గంభీరంగానూ, ఎవ రికీ అంతగా అర్థం దొరకనిదిగానూ ఉంటుంది. మరొక హెచ్చరిక, శ్రీమతిగా సినిమా జీవితం

ప్రారంభించి నెగ్గుకొచ్చినవాళ్ళు బహుతక్కువ. అంచేత కుమారి యోచనాదేవి అని పేరుపెట్టు. శ్రీమంతుల స్నేహం చేసిన ఈమె కుమారి అంటే ఎవరు- నమ్ముతారన్న సంకోచం నీకక్కరలేదు. సూర్యుడితో అవధికి మించిన స్నేహం చేసి, కర్ణుడంతటి బిడ్డనిగన్న కుంతీదేవే "కుమారి" అప్పటికి. మరొకముఖ్య సలహా.

కుమారి యోచనీదేవి - అనబడే తలుపులమ్మలో ఇతర విధాల ప్రతిభలు ఎన్నో వున్నాయి. మనుషుల్ని క్షణంలో పసిగట్టగల శక్తి ఉంది. తన భాషలో అతి చమత్కారంగా మాట్లాడి ఎంతటి మగవాళ్ళనైనా రంజింపగలచాకచక్యంఉంది. అంచేతఆవిణ్ణి ఆ తూర్పు భాషతో, ఆ పొంకంతో, రబ్బరు బొమ్మలా ఎగిరెగిరిపడే ఆ ఉత్సాహంతో తెరమీద కెక్కించగలిగావా; ఆమెకింక పట్టపగ్గాలుండవు. హాస్యవేషం వేయించావా, ఎంతటి హీరోయిన్నయినా తినేస్తోంది కుమారి యోచనాదేవి. ఇందులో నిజం నీకర్థం కాకపోయినా, ఆవిడ కర్థం అవుతుంది. చదివి వినిపించు ఆవిడ చదవలేదుగనక.

ఇట్లు
నీ శ్రేయోభిలాషి,
బ్రహ్మశ్రీ

తా. క : నువ్వు దయతో పంపిన రైలు ఖర్చుల డబ్బు తిరిగి పంపడం లేదు, సినీమా లోకంలో ఎందరో నీ డబ్బు తినబోతారు అనవసరంగా, అన్యాయంగా, నేను స్నేహితుల్లో తినదగినవాణ్ణి. అయినా, ఈ వందరూపాయలూ నీకవసరమొచ్చే పరిస్థితివస్తే — రాకూడదని నా ఆశ— నిర్మొగమాటంగా ఉత్తరం రాయి. తల తాకట్టు పెట్టయినా పంపించేస్తాను.

బ్రహ్మశ్రీ

ఈ ఉత్తరం చదువుతున్నాక చౌదరిగారికి, కోపం, భయం, ఉక్రోషం ఎన్నో వచ్చాయి. అది నవ్వురూపంగా పైకొచ్చింది.

"వా డెప్పుడూ ఇంతే! తలతిక్క మనిషి." అని ఏదో బహు విచిత్రమైన కొత్త విషయం కనిపెట్టినట్టు మరింత విరగబడి నవ్వాడు.

అయితే తలుపులమ్మకి ఉత్తరంలో ఒక్క విషయం నచ్చింది. "ఈరోయిన్ యాసం" అంటే తలుపులమ్మకి తలాతోకా లేని వ్యవహారంలా వుంది, హోదా ఏదో వస్తుందన్న వెర్రి వ్యామోహం తప్ప. అందులో సరదా లేదామెకు. హాస్యపాత్రవేసి అందులో తూర్పు భాష మాట్లాడమంటే, చెరిగిపారేస్తుంది. చౌదరి దగ్గర ఈ కబురెత్తకపోయినా, ఆమె మనస్సులో ఇది ఆడుతోంది.

ఆతరవాత సంఘటనలు కొంత గజిబిజిగా జరిగాయి, సుబ్బులు - "యగస్ట్రా సప్లయరు"- తరుచు రావడం, చౌదరీ, డైరెక్టరు, సుందరం వగైరా ఇవతల కథతో కుస్తీ పడుతుంటే మేడమీదికిపోయి, కుమారి యోచనీదేవితో కబుర్లు చెబుతూ కూచోడం జరుగుతుండేది. సన్నాసి కూడా ఉండేవాడు. క్రమంగా సన్నాసి ఒక్కడే మిగలడం మొదలు పెట్టాడు. కుమారి యోచనీదేవికి "యగస్ట్రా సప్లయరు"తో సమాన పాయీని కూర్చుని మాట్లాడ్డం, ప్రొడ్యూసరు తాలూకు మనిషి - హోదాకి తగదనిపించింది. ఆ సందర్భంలో పాండిచ్చేరీ వ్యవహారాలు చర్చించడం జరిగింది. సుబ్బులూ, సన్నాసీ.

దాని ఫలితంగా సన్నాసి కారుతోలడం అలవాటు చేసుకొన్నాడు. రోజూ పొద్దున్న 7 గంటలవేళ డ్రైవరుతో ఐలండ్ గ్రౌండ్స్‌కి పోవడం, అక్కడ కారుతోలడం నేర్చుకోడం అతని దిన చర్య. ఈ విధంగా రెండు నెల్లు గడిచాక- ఒకరోజు పొద్దున్న మామూలుగా ఐలండ్ గ్రౌండ్స్‌కని బయలుదేరిన కారు మధ్యాహ్నానికి కాదుగదా, రాత్రికైనా తిరిగి రాలేదు. మర్నాడు తెల్లవారినా కారుగాని, సన్నాసిగాని ఇంటికి తిరిగి రాలేదు.

దురదృష్టవశాత్తూ ఆ రోజుని సుందరం "విషశ్రీ"ని కూర్చోబెట్టి కథ రాయించడానికి ముహూర్తం పెట్టాడు. కారు లేదుగనుక కవిగార్ని టాక్సీలో తీసుకొచ్చాడు సుందరం. కాఫీ ఫలహారాలూ, తమలపాకులు, తంగభస్మం అనబడే పొగాకు అన్నీ తృప్తితీరా సేవించి విషశ్రీ కథచెప్పడం ప్రారంభించాడు. అంటే కథకి ఉపోద్ఘాతం.

"పది లక్ష లౌతుందండి Ten Laks" అన్నాడు విషశ్రీ నోట్లో ఊటని కింద పెదవితో పట్టి. లక్ష రూపాయలు చేతపట్టుకుంటే కలర్ పిక్చర్ తియ్యొచ్చన్న సుందరం వేపు చౌదరి కనుబొమలు ముడివేసి చూశాడు. సుందరం ఆ చూపు గమనించనట్టుగానే,

"అంతదా అరు ఆందిరా. మైసూరు ఒరు రుబా తమిళ్ ఒంద్రె, బొంబాయి, కలకత్తా, ఒరిస్సా ఎల్లాం శేత్తి అంబదు వచ్చింగ. శేతిది ఒరురుబా నాన్‌దా శెప్తినే" అన్నాడు.

చౌదరి సిగరెట్టు ముట్టించాడు. విషశ్రీ ఉమ్మి వేసుకొచ్చాడు.

"అణ్ణా! కతదా సెప్పండిమీ" అన్నాడు సుందరం. విషశ్రీ చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

"ఎన్. టి. రామారావు వీధివెంట నడుస్తున్నాడు...రామారావుగారే వెయ్యాల్లండి ఈ వేషం. (సుందరం తల ఊపాడు) రామారావు నడుస్తున్నాడు. దారి తరగడంలేదు. పైజమా దుమ్మైపోయింది, ఎడంకాలి జోడు తెగిపోయింది. అది రోడ్డు పక్కనిపారేసి మళ్ళీ నడుస్తున్నాడు. నూతిదగ్గర కొచ్చాడు. లోపలికి చూశాడు, నుయ్యి వాడకంలో లేదు. లోపల నాచు, కప్పలు. "ఛ", అనుకున్నాడు. బయలుదేరాడు. నది వేగంగా ప్రవహిస్తోంది. అందులోకి చూశాడో. బురదకట్టు ఈదుతుంటూ వచ్చింది గట్టుకి. గట్టంతా బురద, ఒండ్రుమట్టి. "ఛ!" అనుకున్నాడుమళ్ళీ.సముద్రం కెరటాలు ఉవ్వెత్తుగావచ్చి గట్టుకిఎగజిమ్ముతున్నాయి-అతని కాళ్ళవాకా. కాళ్ళమీద ఇసకకరిగి కప్పు తిరిగినట్టయింది. తడబడ్డాడు. చతికిల బడ్డాడు. ఎందుకంటే. పగలంతా ఏమీ తినలేదుగామరి, అందుకని నీరసం. పెద్ద కెరటం వచ్చింది. నీళ్లా యిసకా కాస్తనోట్లోకి పోయాయి. ఉప్పు కషం!! ఛ-అనుకుని ఉమ్మేశాడు మళ్ళీ. తడిగుడ్డలతోటే రైలుకట్ట దగ్గర కొచ్చాడు. బ్రిడ్జి దిగింది రైలు. జోరుగా వాలుకి జారిపోతోంది-ఆరుపై మైళ్ళస్పీడు, డీసెల్ ఇంజన్ కూడా. రామారావు రైలుపట్టా మీద తలెట్టాడు, ఆత్మహత్య కోసమేగా బయలుదేరాడు మరి? రైలు ఒచ్చేస్తోంది - రామారావు తల తియ్యలా, రైలొచ్చేసింది. అయినా తల తియ్యలా, పది గజాలు, అయినా కదల్లా, గజం - ఊహూ - రామారావక్కడే ఉన్నాడు. ఇంక మెడమీంచి పోతుంది రైలు. కర్రుమంది బ్రేకు-రైలంతా ముందుకి వెనక్కి గుంజుతుంది. బిర్రబిగసింది బ్రేకు. శక్తికొద్దీ పట్టాడు డ్రైవరు. మెల్లగా జారింది ఇంజన్ ముందుచక్రం. రామారావు మెడదాకా వొచ్చింది. తగిలింది కూడా. ఆగిపోయింది."

ఎవరూ ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఊపిరి బిగబట్టుకుని విన్నారు. చౌదరి గుండె రైలుఇంజన్ లాగే కొట్టుకుంటుంది. విషశ్రీ ఉమ్మి వేసుకోడానికి వెళ్ళాడు. అప్పుడొచ్చాడు సుబ్బులు - మేడమించి.

జీవితం సుఖమయం చేసుకోండి....

స్త్రీ పురుషుల లైంగిక వ్యాధులకు అతిమూత్రము లేక మధుమేహమునకు

డాక్టర్ డి. కనకారావు R. M. P. (సెక్సు స్పెషలిస్టు) ను

సంప్రదించండి.

నవజీవన చికిత్సాలయము

శేషాద్రిశాస్త్రి వీధి, ఏలూరురోడ్డు, విజయవాడ-

"చౌదరిగారూ? ... కొంప మునిగింది," అన్నాడు.

ఇదికూడా కథలో భాగంలాగే అనిపించి, చౌదరిగారు కదలలేదు.

"బావగోరూ! మావఁ! "అంటూ మేడ మెట్లమించి పడిపోయినంతపని చేసింది- కుమారి యోచనీదేవి. అప్పుడు చౌదరి లేచివెళ్ళి ఆమె మూర్ఛవొచ్చి పడిపోకండా పట్టుకున్నాడు. మేడమీదికి తీసుకుపోయాడు.

మేడమీద, సుబ్బులు గజిబిజి మాటల మహారణ్యంలోంచివెలువడ్డ కథ ఇది.

క్రితం ఉదయం ఇద్దరూ కారు తీసుకుని—పాండిచ్చేరివెళ్ళారు. సన్నాసికీ సాయంకాలానికి కొంత నిషా ఎక్కువైన మాట నిజం. అతని దగ్గర—మరి ఎలా వచ్చాయో — మూడువేల రూపాయి లున్నాయి. మూడువందల యాభై గ్రేప్‌సీసాలోచ్చాయి' ఆ డబ్బుకి—మద్రాసులో అమ్మితే వెయ్యిరూపాయిలొస్తాయని సుబ్బులే యాదాలాపంగా అన్నాడు. సన్నాసి అంతపనీ చేస్తాడనీ సుబ్బులు - "సత్తెప్పెమాణకంగా" అనుకోలేదు. అర్ధరాత్రి కారు తోలుకొస్తుంటే- పోలీసులు కారునీ, సన్నాసినీ గ్రేప్‌బుడ్లనీ పట్టుకున్నారు. సుబ్బులుముందు జాగ్రత్త కార్లోంచి దూకేసి కబురు చెప్పడానికి పరుగెత్తు కొచ్చాడు. జేబులో కానీలేదు. మూపైమైళ్లు నడిచాక ఒక లారీవాడు దయదలిచి ఎక్కించుకు న్నాడు. అమింజికరైలో వొదిలేశాడు. టాక్సీ ఒకటిపట్టి ఆఫీసు చేసుకున్నాడు.

టాక్సీ ఇంకా అవతలేఉంది డబ్బుకోసం.

ముందు ఆఫీసులో కథ అవుతోందని, వెనక మెట్లమీదుగా వెళ్లి "ఓ కనియమ్మ"కి చెప్పాడు. ఇంక సీరసంవొచ్చి పడిపోయాడు. యోచనీదేవి రాగవరసని మొదలెట్టింది.

"నామామనేటి సేత్తాడు దేవుడో - దేవుడా" అంటూ-చౌదరిచిరాకుగా,కోపంగా,కంగారుగా, "అబ్బ! ఊరుకో-కింద అందరూ వింటే బాగుండదు," అన్నాడు. యోచనీదేవి శ్రుతి పెంచింది- "నా మామ కేటయి పోనాది నాయనో..."

అప్పుడు సుందరం అడ్డుపడ్డాడు.

"అడాదే తంగచ్చీ, నాన్‌దా ఉంటినే," అన్నాడు సుందరం. టెలిఫోన్ తీసి, అంకెలు తిప్పి- "హల్లో...ఆ రెడ్డియార్ ఉండారా!... రెడ్డియార్‌సార్-నాన్‌దా-సుందరం...వరేసార్ ఒక సగాయం కావాల." ఫోన్‌పెట్టేసి, చౌదరీ యోచనీల నుద్దేశించి. "మన తెలుంగు వాండుదా, పాండిచ్చేరీ సొంతఊరు. పెద్ద పిసినస్, మనం ఎంతసెప్తే అంతదా, రొంబ ఇన్‌ఫ్లుయన్స్, పోలీస్, గీలీస్, మాజిస్ట్రేట్- అంతా ఆయన సేతులో ఉండారు. రండిమీ చౌదరీగారు. కత పినిస్‌సేసి, రెడ్డియార్‌ని పోయిసూస్తుడు,"

యోచనీదేవిని ఓదార్చడానికి సుబ్బులు మేడమీదుండిపోయాడు. చౌదరీగారు, సుందరం కిందకి వెళ్ళారు. విషశ్రీ కథ వినడానికి. ఎందుకంటే యోచనీదేవికి ఏడుపొచ్చినా, కోపం వచ్చినా, ఆఖరికి అవధికిమించిన ఆనందం వొచ్చినా, చౌదరికి కోపం తప్ప మరొకరకమైన ఉద్రేకం రాదు. అందువల్ల అయన పక్కనుండి తన్ని ఓదార్చాలని ఆమె ఎప్పుడూ అనుకోదు; ఆశించదు.

విషశ్రీ మూడోమారు తాంబూలంలో

పోగాకు బిగించి కింద పచారు చేస్తున్నాడు. కథలో మరో కథ అడ్డు తగిలితే అతనికి చిరాకు. అంతేకాదు. అయిదు నిమిషాల క్రితం చెప్పిన కథ మరిచిపోయి యీ కొత్త కథలోకి అకస్మాత్తుగా అడుగు పెడతాడు. అందుకని అతనికి ప్రతి నాలుగు నిమిషాలకీ జరిగిన కథ గుర్తుచేస్తుండాలి. ఆ అవకాశం లేక తిరిగి కథ మొదలుపెట్టినప్పుడన్నాడు.

"ఇదే. ఎన్. టి. ఆర్. విమానంమీంచి దూకేశాడా .."

"ఏడిచినట్టుంది. విమానం ఎక్కణ్ణించి పోల్చుంటావ్!" అన్నాడు చౌదరి అసలే చిరాకుగా ఉంటే. విషశ్రీ మహా ఉద్రేకం మనిషి. అతని నోట్లో తాంబూలం పొగాకు కలిసిన ద్రావకం చౌదరి ముఖానికి రంగువెయ్యకుండా సుందరం అడ్డుకున్నాడు.

"అన్నా! కథ అంతవరకై రాలేదే-" అని విషశ్రీ చెప్పిన కథని అతనికి తిరిగి జ్ఞాపకం చేశాడు. విషశ్రీ అందుకున్నాడు.

"ఇంజన్ చక్రం ఎన్. టి. ఆర్. మెడదాకా వచ్చేసింది. అయినా అతను లేవలా. ఇంజన్ డ్రైవర్ దిగొచ్చాడు. ఎన్.టి.ఆర్.ని చూశాడు. "రామా" అని అరిచాడు. అతన్ని గట్టిగా కౌగిలించుకున్నాడు. ఇంజన్ డ్రైవర్ ఎవరో తెలుసా? రంగారావు వెయ్యాలను కొండి ఆ వేషం. అతను ఎన్. టి. ఆర్. ఫాదరన్నమాట."

"అణ్ణా! కొణ్ణుట్టే" అని అరిచాడు సుందరం. అది మెచ్చుకోలో- ఎత్తిపొడుపో అర్థం కాకండా.

"ఏడిసినట్టుంది. నాకేం నచ్చలా" అన్నాడు చౌదరి.

"నచ్చలేదూ?" అన్నాడు విషశ్రీ నోట్లో ఎర్రటి ద్రావకాన్ని కూడగట్టుకుంటూ.

"చౌదరిసార్, ఆ తరవాత దా మంచి క్లమాక్సుండాది", అని సర్దడానికి ప్రయత్నించాడు సుందరం.

ఆ క్లయిమాక్సులో ప్రవేశించాడు చౌదరి మామగారు పట్టయ్య చౌదరి, గుప్పురుముతూ చౌదరినీ, సుందరాన్నీ, విషశ్రీనీ పరీక్షగా చూశాడు. ఒక్క విషశ్రీయే, నీచూపులికీ నీ బుర్ర మీసాలకీ నే బెదురుతానా అన్నట్టు తాంబూలం నిర్లక్ష్యంగా నములుతూ నిలబడ్డాడు. ఇంతలో రిక్షావాడు ఒక బెడ్డింగు తెచ్చి లోపలపెట్టి కూలికోసం నిలబడ్డాడు, ఆ తరవాత పట్టయ్య చౌదరికీ, రిక్షావాడికీ రామ రావణ యుద్ధం-నేటి ఉపమానం చెప్పాలంటే భారత పాకిస్తాన్ యుద్ధం - వేరు వేరు భాషల్లో నడుస్తుంటే, సుందరం కలగజేసుకుని, రిక్షా

'కవిరాజ్' ఎన్.ఎన్. సేన్ అండ్ కంపెనీ

కలకత్తావారిచే తయారుచేయబడిన ప్రశస్తమైన

ఆయుర్వేద మందులు

1. సిద్ధ మకరధ్వజ, 2. వసంత కుసుమాకర రస, 3. పూర్ణ చంద్రోదయం, 4. బృహత్ అమృతవల్లి కషాయం (రక్తసుద్ధికి), 5. ప్రసూతికల్ప రసాయనం. యింకా మా యితర మందులకు వుచిత క్యాటలాగు పొందండి.

మైసూరు, ఆంధ్రప్రదేశమునకు సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్సు:

ఆక్మి ట్రేడ్ ఏజన్సీస్,

H. O. P. B. No. 116 పులిపాటివారి వీధి, విజయవాడ - 1.

Branch : 3-4-1081 Kachiguda Stn Road, Hyderabad - 27.

వాణ్ణీ, విషశ్రీనీ అవతలకి తీసుకుపోయి, హాల్లో - మిజో తిరుగుబాటుకి జాగా చేశాడు.

"ఏందిరా. బస్సురూట్లు సొమ్ము కరారావు డేనా, ఏమన్నా మిగిలి వచ్చిందా" అని పరామర్శించాడు పట్టయ్య చౌదరి. రామకృష్ణ చౌదరి దానికి సమాధానం చెప్పలేదు.

"ఎవరో తలుపులో కిటికీలో యీరోయిన్నంటగా?" అన్నాడు మామ చౌదరి.

"ఆవిణ్ణిల్లా అవమానించావంటే మాట దక్కదు" అన్నాడు అల్లుడు చౌదరి.

"నోరు ముయ్యరా సవటా. నాలుగుడబ్బులు చేతికొచ్చినపాటి బూమీ ఆకాసం కనపడదు కుర్రపీనుగులకి... వొయస్సులో ఏవంతా ఏదో ఏడిసినోళ్ళమే. అయితే సినీమాల్లోకి దిగి అసలుకి మోసంవొచ్చి పనిజెయ్యలే..."

అల్లుడు చౌదరి ముఖం చిట్లించి, మూతి బిగించి తన అసమ్మతికి తెలియజేశాడు. మామ చౌదరి చుట్ట అంటించి తను వచ్చినపని వివరించాడు.

STANDARD
SAFE COMPANY

Show Room:
Opposite - BUS STAND,
ELURU ROAD,
VIJAYAWADA - 2

Work Shop :
Parusuramaiah St.,
VIJAYAWADA - 1

Manufacturers of
STANDARD QUALITY
Iron Safes,
Steel Almyrahs,
Cash Boxes & Steel
Furniture for Home,
Office & Hospitals.

"అయిందేదో అయిపోయింది. ఇంక ఈ మకాం ఎత్తేసి, ఇంటికొచ్చెయ్యి. మద్దాన్నం రైలుంది."

"రాను" అన్నాడు అల్లుడు చౌదరి.

"నెల్లూరులోనే ఏనాదోళ్ళు శానామందున్నారు. మంచి పిటపిటలాడేవోళ్ళు. కావాలంటే నెలకోవందపారేసి, పరిమనెంటుగానే పెట్టుకో. నే వద్దన్నే. ఇంటిపట్టుని పడుండు - అంతే."

"రాను." అన్నాడు అల్లుడు చౌదరి.

ఆ తరవాత అదనుదపుగా కుమారి మోచని మెట్లుదిగడం, వెనక సన్నాసి ఆమె నోదారుస్తూ అనుసరించడం - మామ చౌదరీ, ఆమెను చూసి "బానే వుందే," అని చుట్టపొగ మధ్య నించి మెచ్చుకోడం. అల్లుడు చౌదరి "పైకి పో" అని అరవడం, కుమారి సన్నాసి చేతులో మూర్ఛపోడం - తరువాత మామ అల్లుళ్ళ మధ్య తగాదా ప్రతిమించడం - అల్లుడు మామగార్ని అవతలికి గెంటి తలుపెయ్యడం, వగైరా జరిగాయి. మధ్యాహ్నం రెడ్డియార్ కార్లో, సన్నాసిని విడిపించడానికి, రెడియార్, సుందరం, కుమారి మోచనీ, సుబ్బులు ఎక్కారు. ఇంక చోటులేక చౌదరి ఆగిపోవలసి వచ్చింది. చౌదరి తనకసిసంతా సిగరెట్లమీద చూపించాడు. అంత ఇంటికి అతనొక్కడు మిగిలాడు.

నాలుగు రోజుల తరవాత రెడ్డియార్ కార్లో సన్నాసితో సహా మిగతా అందరూ దిగారు, పాండిచ్చేరి నించి. కారుదిగుతుండగా కుమారి మోచనిదేవి, రెడ్డియార్ సంచుల్లా వాలిన బుగ్గల్ని ఆప్యాయంగా మీటడం చౌదరి కళ్ళారా చూశాడు.

ఆ తరవాత అతివేగంగా వచ్చేశాయి పరిణామాలు. పట్టయ్యచౌదరి అల్లుడిమీద దావా వేసి, ఆస్తికంతకీ, పిల్లల తరఫున తన కూతుర్ని గార్డియన్‌గా పెట్టించాడు.

ఈ దావాకీ, సన్నాసి మీద కేసు రద్దు చేయించడానికీ చౌదరి దగ్గరున్నలో తక్కిన సొమ్ము కర్చైపోయింది.

చౌదరి కారులో కొన్ని ముఖ్యమైన సామానులు, కారు మాజిస్ట్రేటు కోర్టులో ఉండగా, పోలీసులు తీసేకున్నారని వదంతి.

గ్రామ్సు : Tex Motor

టెక్స్మో ఇండస్ట్రీస్,

పార్కు రోడ్డు :
విజయవాడ - 1

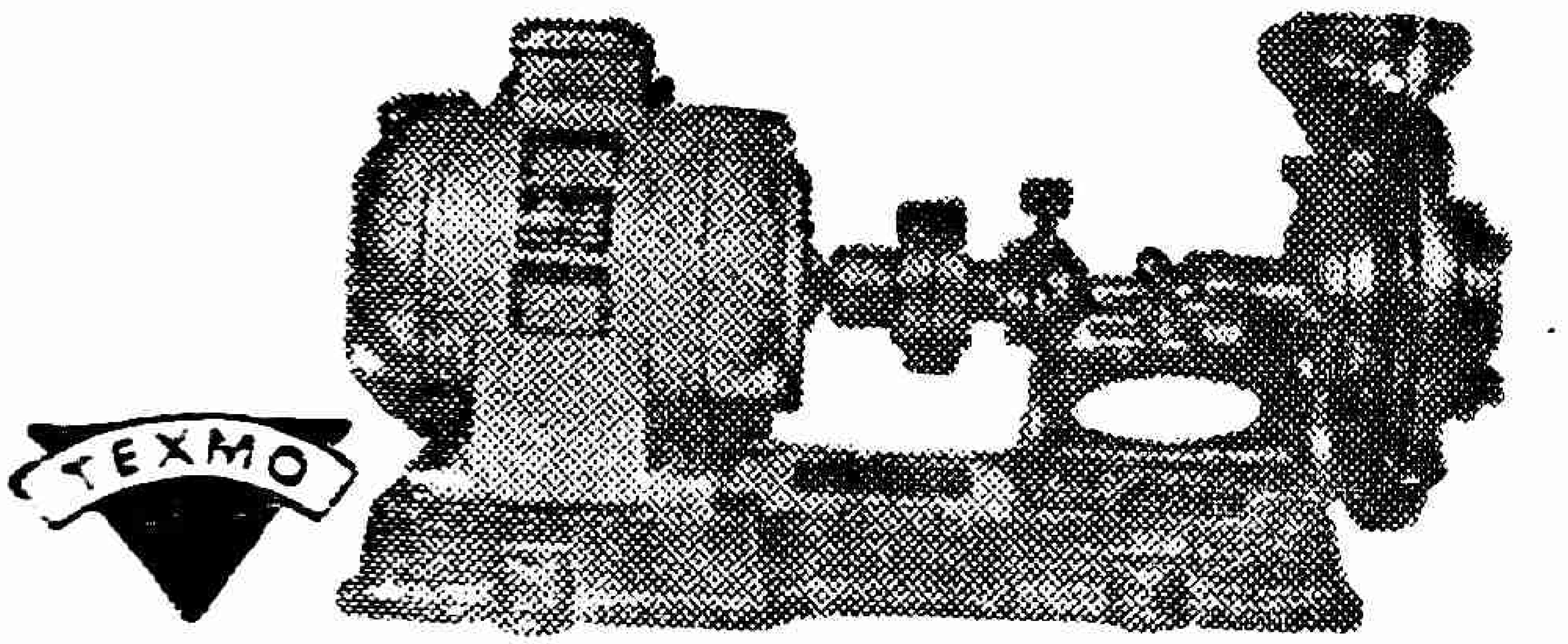

[illegible] H. P. నుంచి 15 H. P. వరకూ గల 3 ఫేజు పంపుసెట్లు
[illegible] H. P. నుంచి 2 H. P. వరకూ గల సింగిల్ ఫేజు పంపుసెట్లు

టెక్స్మో మోటారు సెట్లనే వాడండి

ధర స్వల్పము. బల మధికము. మోనో బ్లాక్ సెట్లు ప్రత్యేకముగా మాచే కోయంబత్తూరులో చేయబడినవి.

[illegible]. మన్నిక. తక్కువ కరెంటుతో ఎక్కువపని, శబ్దము లేకుండా పని చేయగలగటం ఇవీ వీటి ప్రత్యేకతలు.

—: హెడ్ ఆఫీసు :—
కోయంబత్తూరు - 2

—: బ్రాంచీలు :—
మద్రాసు, సేలం, తిరుచ్చినాపల్లి, మధురై.

ఏజంట్లు : ఇండియా అంతటా.

మునీము గారు ఒక పది ఇచ్చి రెడ్డియార్ కొనేశాడు. వొచ్చిన వచ్చులో సుందరం, తన కమీషను పోగా, మిగతాది తన జీతం కింద జమ కట్టుకున్నాడు.

ఇహ—

రెడ్డియార్ ప్రతి రాత్రి 7 గంటలనించి, 9 గంటలదాకా "ఆఫీసు" లోనే మకాం. ఆ రెండుగంటల "ఆఫీసు"ని మిగతా హంగుల్నీ ఎవరెల్లా వాడుకున్నా ఆయనకేమీ అభ్యంతరం లేదు. నెలకి రెండుసార్లు కుమారి యోచనీ తీస్తాడు. అవి ఎల్లా ఖర్చుపెట్టుకున్నా అతనికి అభ్యంతరంలేదు.

క్రమక్రమంగా ఆఫీసుకి - రెడ్డియార్ లేనప్పుడు - యజమాని ఎవరన్న విషయమై సన్నాసికీ, చౌదరికీ, వచ్చున్న యుద్ధం ప్రారంభమైంది. అది తీవ్రరూపం దాల్చ కండానే సన్నాసి తన ఆధిక్యం నిరూపించు కున్నాడు.

"పోనీ మీ వూరెల్లి పోయొచ్చీయండి బావగోరు" అంది కుమారి యోచని, ఎంతో జాలిపడుతూ.

"నా పెళ్ళాంమీద అప్పీలుజేసి, ఆస్తి వశ

పరచుకుని, పిక్చర్ తీసి పారెయ్యాలి. అప్పుడింటి కెళ్ళాలి" అన్నాడు చౌదరి.

ఈ లోగా రోజుకి రెండు రూపాయలు ఆయన ఖర్చు కింద సర్దుతోంది కుమారి యోచనీ.

రెడ్డియార్ మద్దతుతో పట్టుబడకుండా, పాండిచ్చేరీ నించి గ్రేప్ బుడ్లు దిగుమతి నిరాఘాటంగా సాగిస్తూ పెద్దవాడై పోయాడు సన్నాసి.

ఏ మాట కా మాటే చెప్పుకోవాలి. కుమారి యోచనీకి, చౌదరంటే ఎంతో ఇది-అది జాలనండి, అభిమాన మనండి. కృతజ్ఞత అనండి. ప్రేమనికూడా అనండి.

చౌదరి కథకోసం వెతుకుతూ పాండీబజార్లో తిరుగుతున్నాడు- సినీమా కథకోసం.

బ్రహ్మశ్రీ తదుపరి రాసిన జాబులో -

"మిత్రమా, కథకోసం అంతగా వెతకటం ఎందుకు? నీ కథ అద్భుతంగా ఉంటుంది - సినీమాకి. నా మాట విని అది నిర్ణయంచెయ్యి." అని రాశాడు. అయినా బ్రహ్మశ్రీ మీద చౌదరికి కోపంరాలేదు- ఉక్రోషమో, ఆవేదనో, కంగారో తెలీకుండా అది చదువుకుని పకపక నవ్వుకున్నాడు.

యథాప్రకారం సుబ్బులుతో కలిసి పెసరట్లు తింటూ కథకోసం అన్వేషిస్తూ కాలం గడుపుతున్నాడు చౌదరి. కథ దొరకగానే, తనే పెళ్లాం దగ్గరకెళ్ళి ఓ రాత్రి ఖుషామత్ చేసి, కావలసిన సొమ్ము తేవచ్చుననీ, దాంతో పిక్చర్ తీసి తన జన్మసఫలం చేసుకోవచ్చుననీ, ఆఖరికి అంతా సుఖాంతం అవుతుందనీ అతని ఆశ. అయితే కథ దొరకాలి ముందు - మంచి కథ.

★